

Ρωσίας ὑπουργῶν Σοβολὲφ καὶ Καουμπάρ, οὓς δὲν δύναται ν' ἀπομακρύνῃ, ἀν καὶ δὲν ἀπολαμβάνουν τῆς ἐμπιστοσύνης του, καὶ ὧν ἀναγκάζεται νὰ ὑπακούῃ τὰ προστάγματα, ἀν καὶ ἐπὶ ψιλῷ τίτλῳ ἡγεμὼν αὐτός, ἐν τῇ αὐτῇ πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας μοίρα διατελεῖ καὶ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἀπέναντι τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ Τρικούπη καὶ Λομβάρδου, οὓς μὴ ἀπολαύοντας τῆς ἐμπιστοσύνης του ὄχι μόνον ν' ἀποπέμψῃ δὲν δύναται, ἀλλὰ καὶ ἀναγκάζεται νὰ ὑπακούῃ εἰς αὐτούς, κωλύοντας τὸν βασιλέα ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν νόμιμον βασιλικὴν ἐξουσίαν του ἐπὶ καλῷ τοῦ τόπου. Καὶ ἰδοὺ περιελθόντες εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονίας, ἣν οἰκτεῖρει καὶ σκώπτει ἄλλο ὑπουργικὸν ὄργανον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἐξάραι τὴν εὐδαίμονα ἀνεξαρτησίαν τῆς ἡμετέρας Ἑλλάδος.

Ἄλλ' ἐὰν κατώτερος ὑπάλλῃλος ἐμποδιζόμενος παρ' οἰουδήνους προσώπου ἢ περιστατικοῦ ὅπως ἐνεργήσῃ ἐλευθέρως ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἀναγκάζεται χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας του νὰ παραιτηθῇ, ἐκτὸς ἐὰν τύχῃ νὰ εἶνε ἀνδράποδον λουφογλύφης, ποῖος βασιλεὺς εἶνε ἐκεῖνος ὅστις βλέπων ἑαυτὸν συνεραμμένον σφιγκτὰ ἐν τῇ πορρῦρᾳ του, ὡς τὸν Μπερτόλδον ἐν τῷ τριχίνῳ σάκκῳ τοῦ, καὶ ἐστερηνμένον πάσης ἐλευθέρως ἐνεργείας, δὲν θὰ ὑψώσῃ τὸ σκῆπτρον κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ τυλμητίου ἢ ἐν ἀνάγκῃ δὲν θὰ προσκαλέσῃ τὸν λαόν του ἵνα λύσῃ τὰ ἄτιμα δεσμά του; Καὶ τί ἐπραττε λοιπὸν ὡς τώρα ἄφου, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐλικῆς φίλου του ἐκωλύετο νὰ πράξῃ τι ὑπὲρ τοῦ τόπου ἐφ' οὗ ἐκλήθη νὰ βασιλεύσῃ, ἀρχηγὸς γιγνόμενος βασιλικῆς δυναστείας; Ἰδιώτευσεν; ἀλλὰ τότε δὲν ἦτο βασιλεὺς! Ἐβασίλευεν; ἀλλὰ πῶς, ἄφου ἦτο δεσμώτης; Περιωρίζετο λοιπὸν μὴδὲν νὰ πράττῃ, ἀλλ' ἄπλως νὰ εἰσπράττῃ; Καὶ εἶνε τοῦτο βασιλικόν, τὸ εἰσπράττειν; Αὐτὸ εἶνε τὸ βασιλεύειν, τὸ εἰσπράττειν; Διότι πλέον, ὄχι κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ αὐλικῆς φύλλου, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὀδυνηρὰν ἐξομολόγησιν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, αὐτὴν μόνον τὴν ἐλευθερίαν δὲν τοῦ ἀφῆρσαν οἱ δῆσαντες αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τοῦ θρόνου.

Ω! τὸν πτωχόν, τὸν πτωχὸν ἐστερηνμένον Προμηθέα Δεσμώτην! Ἐγνωρίζομεν ὡς τώρα βασιλεῖς αἰχμαλωτισθέντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, βασιλεῖς αἰχμαλώτους ἐκστομίσαντας τὸ ὑπερήφανον ἐκεῖνο: τὸ πᾶν ἀπωλέσθη πλὴν τῆς τιμῆς, βασιλεῖς πολιορκηθέντες ἐν τοῖς ἀνακτόροις αὐτῶν καὶ μετηρηφισμένους δραπετεύσαντας, βασιλεῖς αἰχμαλώτους, συλληφθέντας, δικασθέντας καὶ καρατομηθέντας· ἀλλὰ βασιλεῖς αἰχμαλώτους ἐν πλήρει τῇ ἐνσκήσει τὰς Βασιλικῆς αὐτῶν Μεγαλειότητος, βασιλεῖς χειροδεσμίους μὲ στέμμα εἰς τὴν κεφαλὴν ἀπρόσβλητον καὶ σκῆπτρον ἀνὰ χεῖρας ἄθικτον, βασιλεῖς ἐλευθέρους νὰ πράττωσι, ὅτι βέλουσι πλὴν τοῦ καλοῦ εἰς τὸν τόπον, βασιλεῖς τοιούτους χθὲς ἐπρόκειτο νὰ τοὺς ἴδωμεν ἀποκαλυπτομένους ἐν τῇ αὐλικῇ Ἐφημερίδι καὶ μὰ τὰ μὴ φιλοβασιλικά αἰσθήματά μας τοὺς ἐκλαύσαμεν!

Εἶδετε ἐκεῖ τύχην! Νὰ ἔχωμεν βασιλέα ὑπὸ ἐνὸς καὶ μόνου κινούμενον πόθον, πῶς νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ, νὰ γυμνάσῃ αὐτὸν αὐτοπροσώπως, νὰ γενικεύσῃ τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων, νὰ καταρτίσῃ τὸν τόπον στρατιωτικῶς, νὰ συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ εἰς τὴν σύνταξιν πολεμικὴν, νὰ καταστήσῃ τὸν ἑλληνισμόν δύναμιν, καὶ ἅμῃ ἢ ὥρα σημάνη, τὴν δύναμιν αὐτὴν νὰ τὴν διευθύνῃ αὐτοπροσώπως πρὸς τὴν κατάκτησιν τοῦ πεπωρωμένου μέλλοντος, καὶ νὰ μὴ τὸν ἀφίσωμεν τὸν βασιλέα αὐτὸν νὰ ἐνεργήσῃ, ἀλλὰ νὰ τὸν βιάζωμεν ἄκοντα νὰ τρέπεται βίον

τρυφῆς καὶ ἀμεριμνομερίμνης, βίον θεάτρων καὶ δεκελείας, βίον χορῶν καὶ ταξειδίων, βίον κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, τί κρίμα! τί κρίμα!

Καλεδὼν

ΡΩΜΗΟΣ ΚΑΙ ΒΛΑΧΟΣ

Ἡ Ρωσσία ἔχει τοὺς μνηδενιστάς, ἡ δὲ Ἑλλάς ὅλη κατήντησεν ἐν μέγα μνηδενικόν.

Ὁ τύπος ὅλος, οἱ ἰδιῶται, ἐφώναξαν ὅτι προδιδόμεθα, ὅτι ἡ Ἑλλάς καταστρέφουσα τὸν στρατὸν τῆς, μὴ δημιουργοῦσα ναυτικόν, βυθιζομένη εἰς χρένη, ἐκμηδενίζεται, διαγράφεται ἐκ τῶν ζώντων ἐθνῶν· ἐπεκαλέσθησαν τὴν φιλοπατρίαν τῶν ἀρχόντων, ἐκέντησαν τὴν φιλοτιμίαν των, ἠπειλήσαν κάπως (παιδαριωδῶς, ἐννοεῖται)· οἱ ἀρχοντες ὅμως τῆς Ἑλλάδος, ὡς Κινέζοι ἐξηκολούθουν καὶ ἐξακολουθοῦσι ν' ἀκολασταίνωσι, καὶ διὰ τῆς ἀλαζονίας των, τῆς ἐπιμονῆς των, τῆς τυφλώσεως των καταπροδίδουσι τὸ ἀτυχὲς ἔθνος, ἀξίον ἄλλως τῆς τύχης του, φαίνεται, ἀν κρίνῃ τις ἐκ τοῦ φρονήματος καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν πλειόνων ἀντιπροσώπων του.

Βλέπεις, Ἕλλην, ποῦ σὲ κατήντησαν; Ἡ πατρίς σου, σὺ ὁ ἴδιος, θεωρεῖς ὡς μὴδὲν, οὐδεὶς οὐδαμῶς σὲ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν εἰς τοὺς διαφόρους συνδυασμούς, οἵτινες τεκταίνονται κατὰ τῆς Ἀνατολῆς, δηλ. κατὰ τῆς ὑπάρξεώς σου. Ἄκουσον Ρωμῆ, ὁ Βίσμαρκ προσκαλεῖ τὸν πρωθυπουργόν τῆς Βλαχίας, διὰ νὰ τὸν προτρέψῃ νὰ προσχωρήσῃ καὶ ἡ Ρωμουνία εἰς τὴν συμμαχίαν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἔκαμε, τὸν δὲ ἰδικόν σας πρωθυπουργόν καὶ τὸν βασιλέα οὐδὲ τὸν λογαριάζει ἀν ὑπάρχῃ εἰς τὸν κόσμον. Θέλεις μεγαλειτέραν ἀπόδειξιν τῆς καταπτώσεως τῆς πατρίδος σου; Ὁ πρωθυπουργός σου ἔλεγεν ἄλλοτε, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχει ἀνάγκην συμμαχίας μετὰ μεγάλης τινὸς δυνάμεως, καὶ τὰ ἔλεγεν αὐτὰ μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ἐννοήσουν ὅτι τάχα, ἀν αὐτὸς γείνη πρωθυπουργός, εὐθὺς κάποια δύναμις θὰ προσφέρῃ τὴν συμμαχίαν τῆς, ἢ θὰ ζητήσῃ τὴν συμμαχίαν μας. Ποία εἶνε ἡ δύναμις αὕτη Ἑλληνες;

Μήπως ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας;...

Ὁ ἥρωας ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου, τὸν ὅποιον αἱ ἐφημερίδες σου κολακευτικῶς ἐπῆνουν, ἐπέρασεν ἕνα γύρο ὅλην τὴν Ἑλλάδα, χωρὶς νὰ ἐγγίσῃ εἰς καμμίαν παραλίαν τῆς· τόσον σὲ ἐκτιμᾷ καὶ αὐτός! Ἐφοβήθη, φαίνεται, μήπως τὸ σοφὸν ὑπουργεῖόν σου θελήσῃ νὰ τὸν ἀπατήσῃ καὶ αὐτὸν μὲ 100—150 στρατιώτας, κλείον εἰς τοὺς στρατώνας μυριάδας στρατοῦ! Παῖζε Λαύριον, Ἕλλην, πῶλοι οἰκόκεδα καὶ ντομάτα μίαν δραχμὴν διότι μετ' ὀλίγον τὰ Λαύρια καὶ τὰ οἰκόπεδα δὲν θὰ ἀξίζουν ἕνα λεπτόν, καὶ μόνον ντομάτα θὰ πωλῇς.

Σ...

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ βουλὴ λέγεται συγκαλουμένη τὴν 15 Ὀκτωβρίου. Ἡ Κυβέρνησις λέγεται πίπτουσα εἰς τὸ ζήτημα τοῦ προέδρου μὲ ἐννενηντα μόνον ψήφους. Ὁ βασιλεὺς λέγεται ἐρχόμενος εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Φιλαρέτου ἐν Μεγαρίδι ἔλαβεν ὅλην τὴν διάστασιν τοῦ κυβερνητικοῦ ζητήματος. Τὸ σύνθημα τοῦ πο-

λέμου ἦν τὸ ὀλέθριον καὶ ἀντικοινωνικὸν φορολογικὸν σύστημα. Ὁ ἀγὼν διεξήχθη σφοδρὸς. Οἱ ἐκλογεῖς δὲν ἔλεγον : Μαῦρο τοῦ Ἀλεξίου! ἀλλὰ μαῦρο τοῦ Τρικούπη!

Πρώτη τιμὴ τοῦ μούστου ἐν τῇ Ἀττικῇ τῆς μπότσας ἐννοεῖται (δύο ὀκάδων) ἐκόπη εἰς τὰ 55 λεπτά. Ἀλλ' οἱ χωρικοὶ ἔκαμαν στάσιν, ἐννοοῦν νὰ φθάσῃ εἰς τὰ 75 καὶ ἕως 80. Προστιθεμένης καὶ τῆς φορολογίας, δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ προσεκάσωμεν ὅτι καὶ ὁ ρητηνίτης μας ἐντὸς ὀλίγου, χάρις εἰς τὴν μέριμναν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ὁμογενῶν, θὰ καταστῇ ποτὸν πολυτελές.

Τί δὲν ἀνακαλύπτει αὐτὸς ὁ Κοσσονάκος! Ὅτι ξενοδόχοι καὶ χρυσοχόοι ἐταιρίας ἐποίησαν μετὰ λωποδυτῶν καὶ νυκτοκλεπτῶν. Γίνονται ἕνα οἱ ξενοδόχοι μὲ τοὺς κοτοκλέπτας, ἀγοράζουν τὰς ὀρνίθας ὡς κλοπιμαίας εἰς ἐφθνήας τιμὰς, τὰς πωλοῦν ὅσον ἡ συνειδήσις των τοὺς ἐπιτρέπει—καὶ εἶνε καρακαζάνι ἡ συνειδήσις τῶν ξενοδόχων—καὶ ἔτσι κάμνουν τὴν χρυσὴν τους τύχη. Ἀπαράλλακτα καὶ οἱ χρυσοχόοι ὠφελοῦνται ἀπὸ τοὺς κλέπτας χρυτῶν καὶ ἀργυρῶν σκευῶν. Καταγγελία ἤδη ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας εἰς τὴν εἰσαγγελίαν. Διακοσίας κότας ἀνεκαλύφθη ὅτι εἰς Ἀθηναῖος ξενοδόχος ἠγόρασεν ἐκ κλοπῆς.

Ἀφίκετο ἀπὸ τὰ Λουτρὰ Κύθνου ὁ βουλευτὴς κ. Ζηνόπουλος, ὅπου ἔκαμε θεραπείαν ὑπερικοσαήμερον τῶν βρόγχων του· ἐπανῆλθεν ὑγιής καὶ εὖ ἔχων.

Αὔριον δημοσιεύομεν *Θηβαῖδα* τοῦ Σουρή.

Ἐπὶ Τρικούπη ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς θὰ προσονομασθῇ ὁ στρατὸς τῆς κολυμβήθρας τοῦ Σιλωάμ. Εἰς τὰ γυμνάσια χθὲς ἐν τοῖς Στύλοις ἐφιγούραρον δύο... κουφοί. Ὁ εἰς αὐτῶν εἰς τὴν ἀριθμῶσιν εἶχε τὸν ἀριθμὸν δύο, ἀπαντῶν δὲ ἔλεγε: *τρίαντα δύο!* Ἐβιναν καὶ ἄλλα παρατράγωδα, ἕως ὅτου ὁ ἀξιωματικὸς, εἶδε κι' ἀπόειδε, καὶ τοὺς ἐξεχώρισεν ὡς λεπρούς.

Τὸ **Μῆσος** τοῦ Σαρδοῦ ἐπέτυχε χθὲς ἀξιόλογα. Αἱ μεγαλοπρεπεῖς καὶ ἐπιβλητικαὶ εἰκόνες του, αἱ συγκινοῦσαι καὶ διδάσκουσαι, καὶ ἡ ἐπιτυχὴς μετάφρασις συνέτεινον πολὺ. Διεκρίθη ἡ κ. Σοφία, ὁ Δ. Ταβουλάρης, ὡς Ὁρσος, ἀρχηγὸς τῶν Γουέλφων, καὶ ὁ κ. Σφήκας, ὡς Ἰουγούρθος. Καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἀναλόγως δὲν ὑστέρησαν. Ἐπαναλαμβάνεται σήμερον, καὶ ἀξίζει πολλάκις νὰ ἐπαναληφθῇ.

Καλλίστην ἐκλογὴν νομιζομεν τὴν τοῦ κ. **Χρήστου Τοπάλη**, διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς, βοηθοῦ τοῦ Νοσοκομείου τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων. Ὁ κ. Τοπάλης, ἐκ Μακεδονίας, εἶνε ἐκ τῶν ἐργαζομένων μετὰ ζήλου ἐν τῇ ἐπιστήμῃ του νέων καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ διακριθῇ πολὺ ἐν τῇ θέσει του.

— Μεταξὺ τῶν τριῶν πρωτευσάντων καὶ κριθέντων ἀζίων, ἐκ τῶν 13 ἐξετασθέντων ἵνα εἰσέλθωσιν ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ, διεκρίθη διὰ τὴν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν του ὁ δεκαπενιαετὴς νέος Κωνσταντῖνος Γουβέλης. Γνωστὸν ὅτι ἐρέτος αἱ ἐξετάσεις ἐγένοντο κατὰ τὸν νέον νόμον, καθ' ὃν οἱ ἐξεταζόμενοι εἶνε ἀπόφοιτοι τοῦ Γυμνασίου.

Αὔριον, 1ην Σεπτεμβρίου, εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον! ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ τοίχου τῆς Ὀδοῦ Σταδίου ἐσκανδαλίζει κόσμον πολὺν. Τί θὰ γίνῃ αὔριον ἀρά γε εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον καὶ προειδοποιεῖται τὸ δημόσιον; Τί δὲ συνέβαινεν; Ἦτο μιστὴ τοιχοκόλλησις, τῆς ἄλλης μιστῆς καλυφθείσης ὑπὸ κἀνενὸς θεατρικοῦ προγράμματος καὶ ἀγγελοῦσης ὅτι Νέον Παντοπωλεῖον ἀνοίγει αὔριον, 1 Σεπτεμβρίου, εἰς τὸ κακουργοδικεῖον.

Ἐν Πειραιεὶ οὐδεὶς προσεβλήθη χθὲς ἐξ εὐλογίας, ἐνεβολιάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Διομήδους 75 άτομα.

Ὁ ἐκ Πατρῶν πρὸ ἡμερῶν γράψας ἐν τῇ *N. Ἐφημερίδι* ὅτι οἱ ἐκεῖθεν ἀνταποκριταὶ τοῦ *Μη Χάνεσαι* ὑβρίζουσι τὴν πόλιν διεκτραγωδοῦντες τὸ φοβερὸν σημεῖον εἰς ὃ ἤχθη ἡ δημοσία ἀσφάλεια, ἀς ἀναγνώσῃ τὰ ἐξῆς ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐκ τοῦ *Φορολογουμένου*, τῆς πρωτίστης πατρinhς ἐφημερίδος διακριθείσης πάντοτε ἐπὶ ἀνεξαρτησίᾳ φρονήματος:

«Τίς ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ζῶν ἐν Πάτραις **ζῇ ἔχων ἡσφαλισμένην τὴν ζωὴν αὐτοῦ** καὶ οὐχὶ ἔρμαιον παντός ὅστις ἤθελε βουληθῇ νὰ τὴν ἀφαιρήσῃ; τίς νέμεται τὴν περιουσίαν του ὡς κύριος καὶ ἰδιοκτῆτης; τίς ἐξερχόμενος τῆς οἰκίας του γινώσκει ἂν θὰ ἐπανεέλθῃ χωρὶς νὰ περιῦρισθῇ καὶ ἀτιμασθῇ;»

Τί εἶνε αὐτὰ λοιπὸν, κύριε μὲ τὰ ἀρχικά στοιχεῖά σου, ἀγυρτάκε;

Καὶ δὲν βγαίνει ἐξω αὐτὸς ὁ μετμηφιεσμένος **ἠθικολόγος** τῆς *N. Ἐφημερίδος* νὰ δοῦμε λίγον τὸ ποιὸν του, πῶς συμφωνεῖ μὲ τὸν τίτλον τοῦ ἠθικολόγου. Ἀφοῦ ἐπιμένει νὰ μᾶς ὑβρίξῃ, διὰ τί κρύπτεται ὁ ἀνῆθικος βλάξ. Καὶ ὅτι εἶνε κατὰ βᾶθος κυρφαῖος τῆς ἀνῆθικότητος, ἀποδεικνύει ἄλλην δὲν θέλομεν εἰμῇ τὴν δειλίαν του, ἥτις εἶνε αὐτὸ τὸ ἀνώνυμόν του. Ὅτι εἶνε δὲ καὶ ὀλίγον βλάξ, φανερόν, ἀφοῦ νομίζει ὅτι τὸ φύλλον μας δὲν ἔχει ἀναγνώστας, ἢ ὅτι ἔχει τοιοῦτους ἀλλὰ δὲν τὸ διαβάζουν ἢ ὅτι τὸ διαβάζουν ἀλλὰ δὲν τὸ ἐννοοῦν, καὶ ἐπὶ τῇ μωρᾷ ταύτῃ πίστει ἐπιμένει νὰ γράφῃ ὅτι ἡ ἐφημερίς μας γέμει αἰσχρολογιῶν! Ἀφίνομεν πλέον πῶς συμβιβάζεται ἡ εἰσὸδος αὕτη τοῦ τιποτένιου δικολάβου, ὅστις ὡς ὅλοι οἱ συνάδελφοί του χαρακτηρίζονται διὰ τῆς πονηρᾶς μεταθέσεως τῶν ζητημάτων, εἰς τὰς στήλας τῆς *N. Ἐφημερίδος* ἥτις προχθὲς ἀκόμη ἐδόξε 'ς τ' αὐτὰς μας αὐτεπαινουμένη, ὅτι αὕτη μὲ θυσίας τῆς ἀποκρούει διατριβὰς ὑβριστικὰς καὶ θέλει νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν κοινωνίαν τὴν σεμνὴν συζήτησιν, τώρα δὲ χωρὶς καμμίαν θυσίαν βεβαίως δέχεται συκοφαντικὰς ὑβρεῖς ἐναντίον συναδέλφου της, τὸν ὁποῖον ὀνομάζει καὶ *γίγλον*! Εἶνε λοιπὸν ὑποκρίτρια καὶ ὅταν μὲν τῆς συμφέρει κάμνει τὴν *δσίαν*, ὅταν δὲ πάλιν δὲν τῆς συμφέρει ἀπεκδύεται τὴν χρηστοθήειαν; Εὐγέ της!

Φόνος καὶ θάνατος. Χθὲς περὶ ὥραν 6ην μ. μ. εἰς τὴν θέσιν Ἀλώνια τῆς περιφερείας Μενιδίου ὁ Ἰωάννης Μήτρου Λαζάρου ἐφόνευσε δι' ὅπλου δικάνου τὴν Ἀναστ. Μήτρου Μαρίνναν· ὁ φονεὺς ἀπέδρα.

Ἐν Πειραιεὶ χθὲς τὴν 7 μ. μ. ὥραν εὐρέθησαν δύο ατυχεῖς Κρήτες νεκροί, ἐργαζόμενοι εἰς τι φρέαρ κατὰ τὴν συνοικίαν Κομμουνοῦρου. Κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν ἰα-

τρῶν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος ἐξ ἀσφυξίας, ἀναπτυχθέντος ἀν-
θρακικοῦ ὀξέος.

Χθές τὴν 4 μ. μ. κατὰ τὸ Ἑβραιοπάζαρο ὁ ἐξ Ἀρεου-
πόλεως Σπ. Κοτσαμπόλης ἐπυροβόλησε διὰ πολυκρότου
ἀνευ ἀποτελέσματος εὐτυχῶς ἐναντίον τοῦ ὀπωροπώλου Ἀν-
δρέου Μάλλιου· ὁ πυροβολήσας συνελήφθη πάραυτα ὑπὸ τῆς
χωροφυλακῆς.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ

Καὶ μία στατιστικὴ πληροφορία : Καθ' ὅλον τὸ 1882 ἐ-
γένετο εἰσαγωγὴ ζύθου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ 146,117 ὀκάδων.
Οἶνοπνευμάτων δὲ (συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ζύθου) 1,
801,133. Κατὰ δὲ τὸ 1881, συμπεριλαμβανομένου πάντοτε
καὶ τοῦ ζύθου, 800,094, ἥτοι ὀλιγώτερον καὶ τοῦ ἡμίσεως
ποσοῦ.

Εἰσαγωγὴ οἶνων : τῷ 1881, ὀκ. 99,538· τῷ δὲ
1882, ὀκ. 42,948.

Ἐξαγωγὴ. Κατὰ τὸ 1881, ἐξήχθησαν ἑλληνικοὶ οἶ-
νοι 6,495,998· κατὰ δὲ τὸ 1882, 7,361,346.

Οἶνοπνευμάτων δὲ ἐξαγωγὴ τοῦ μὲν 1881, 23,823· τοῦ
δὲ 1882, 17,885.

Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ δὲν εἶνε κακοί.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μὴ Χάρεσαι»,

Σὰς εὐγνωμονῶ, ἐγὼ καὶ ἄλλοι οἰκογενειάρχαι φίλοι μου
δι' ὅσα ἐγράψατε κατὰ τῆς προστριβῆς εἰς τὰ θέατρα πορ-
νῶν μὲ τὰς γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας μας. Ἐγὼ δὲν ἐπεμ-
βαίνω εἰς τὰς σοφὰς συζητήσεις τῶν συναδέλφων σας, αἵτινες
ἱπποτικῶς ἀνέλαβον τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πορνείας. Αὐτὰ τ'
ἀφίνω εἰς τοὺς σοφοὺς ἠθικολόγους συναδέλφους σας. Τὸ ζή-
τημα εἶνε τὸ ἐξῆς : ἐπιθυμοῦμεν, ναι ἢ ὄχι, ὅσοι ἔχομεν γυ-
ναῖκας καὶ θυγατέρας ὅταν πηγαίνωμεν εἰς τὸ θέατρον μὲ τὴν
γυναῖκα καὶ μὲ τὴν θυγατέρα μας, νὰ ἔχωμεν πλησίον αὐτῶν
μίαν γυναῖκα πόρνην γνωστὴν, ἐρχομένην ἐκεῖ ἐπίτηδες διὰ νὰ
ἐνοικιάσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβώτερον κατὰ τὴν νύκτα τὰς
σάρκας τῆς ; Ὁλόμεν ναι ἢ ὄχι, νὰ βλέπωμεν ἕνα κύριον
προσερχόμενον καὶ προσκαλοῦντα αὐτὴν νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ
ἢ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἢ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς πρὸς ἐνοικίαν
τῶν σαρκῶν τῆς ; Ἐὰν ἡ σύζυγος καὶ ἡ θυγάτηρ ἡμῶν δὲν
γνωρίζωσι (καὶ βεβαίως δὲν γνωρίζουσιν) ὅς τὸ εὐχρηθῶμεν
δι' ὅλας τὸ ἐπάγγελμα τῆς γυναίκας αὐτῆς, τότε δύναται
νὰ γεννηθῇ συνομιλία μεταξὺ τῶν. Ἐπιθυμοῦν οἱ ἠθικολόγοι
συνάδελφοί σας τὰ ἄγνὰ στόματα τῶν συζύγων καὶ θυγα-
τέρων τῶν ν' ἀναπνεύσωσι τὰ χνότα τοιοῦτου στόματος ἐ-
τοίμου νὰ ἐνοικιασθῇ πρὸς πάντα ἄνδρα διὰ πᾶσαν ἄρρητον
ἐργασίαν ;

Ἐὰν τὰ ἐπιθυμῶσιν ὅλα αὐτὰ, εἶνε ἄλλος ὁ λόγος. Πρέ-
πει νὰ συλληπθῇ κανεὶς ὅχι μόνον αὐτοὺς, ἀλλ' ἰδίως καὶ
κατάκαρδα τὰς δυστυχισμένας γυναῖκας καὶ θυγατέρας
τῶν. Ἀλλ' ἀφοῦ πρέπει νὰ ἐπιτρέπηται κατὰ τοὺς ἠθικολό-
γους μας εἰς τὰς κυρίας πόρνas νὰ παρακάθηνται μὲ τὰς
συζύγους καὶ θυγατέρας μας εἰς τὸ θέατρον, βέβαια τίποτε
δὲν ἐμποδίζει νὰ παρακάθηνται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ τραπέζι,
εἰς τὸ καφενεῖον καὶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ὁ πο-

λιτισμὸς τῶν ἠθικολόγων καὶ συναδέλφων σας. Ἀλλ' ἀφοῦ
παρακάθηνται, θὰ ἦναι βαρβαρότης νὰ μὴ ἀντιχαιρετῶνται,
ὅταν ἔρχονται καὶ ἀναχωρῶσιν. Ὁ χαιρετισμὸς φέρει καὶ
μικρὸν διάλογον. Ἀλλὰ διατί τάχα, ἀφοῦ συμπαρακαθί-
μεθα καὶ συνομιλοῦμεν, νὰ μὴ κάμνωμεν καὶ ὀλίγα βήματα
μαζὺ φιλικῶς καὶ ὡς ἄνθρωποι πολιτισμένοι ; ἀλλὰ δὲν θὰ
ἦναι βαρβαρότης, ἀφοῦ συγκαθήμεθα, συγχαιρετούμεθα καὶ
συμπεριπατοῦμεν, νὰ μὴ δεχθῶμεν, δηλ. ἡμεῖς αἱ γυναῖκες
καὶ θυγατέρες μας, μικρὰν πρόσκλησιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς
κυρίας πόρνης, καὶ μάλιστα ἐὰν ἦναι εὐρωπαῖα ;

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἀπλοῦν ζήτημα κατ' ἐμὲ, εἰς τὸ ὁποῖον πρέ-
πει νὰ ἀπαντήσῃ τις ἀνευ πολλῶν σοφῶν θεωριῶν τὰς ὁ-
ποίας δὲν δύναμαι ὁ ἀπλοῦς ἐγὼ νὰ ἐννοήσω. Ἐπιτρέψατέ
μοι μίαν ἀκόμη παρατήρησιν. Ἐν Παρισίοις ἤμην εἰς τὸ
Vaudeville (θέατρον, ὡς γνωρίζετε, πολὺ ἐλαφρὸν) μετὰ
τῆς γυναίκας μου πρὸ πέντε ἐτῶν. Ἐμπροσθεν ἦτο ἕνας κύ-
ριος μὲ τὴν γυναῖκά του. Αἴφνης ἐξέρχεται, καὶ μετ' ὀλί-
γον ἐπιστρέφει μὲ ἄνθρωπον τῆς ἀστυνομίας (ἥτις ἔχει ἰ-
διαίτερον τμήμα ἐπὶ τῶν τοιούτων, ὀνομαζόμενον Agence
des moeurs), δεικνύει μίαν ἄλλην γυναῖκα καθημένην, εὐ-
πρεπέστατα· ὁ κλητὴρ τὴν πλησιάζει (ὄχι βέβαια μὲ τὴν
τραμπουικὴν βαρβαρότητα τῶν κλητῶν μας), καὶ τῇ
λέγει δύο λέξεις· ἡ γυνὴ φαίνεται ἀγανακτούσα, ἀλλ' ὁ
κλητὴρ τὴν ἐγγίζει ἐπὶ τοῦ βραχίονος καὶ ὁμιλεῖ ἐντονώ-
τερα· τότε ἡ γυνὴ ἐξῆλθε σιωπηλῶς καὶ ταχέως, καταβι-
βάσασα τὸ βέλον τῆς. Ἡρώτησα τί τρέχει ἕνα γείτονά μου
καὶ μοὶ ἀπήντησεν ὅτι ἡ γυνὴ ἦτο κοκίτα. Οὕτω φέρονται
καὶ πολιτεύονται οἱ εὐρωπαῖοι.

Τὸ ζήτημα εἶνε α) θέλομεν νὰ συγχρωτίζωνται αἱ γυναῖ-
κές μας δημοσίᾳ μὲ πόρνas ; β) φανταζόμεθα ὅτι εἴμεθα
πλέον πολιτισμένοι ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους ;

Δέχθητε, κύριε Συντάκτα, κλπ.

Εἰς οἰκογενειάρχης

ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΟΙ ΛΗΣΤΑΙ

(Εἰδικὸν ἀνταποκρίτου μας)

Σμύρνη, 25 Αὐγούστου.

Σὰς ἐστικαγράφῃσα προχθὲς δι' ὀλίγων γραμμῶν τὴν ἐρη-
μίαν, ἥτις, ἔνεκα τῶν φοβερῶν ἐντυπώσεων τῆς ληστείας,
ἀπλοῦται γύρωθεν τῆς Σμύρνης, εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μόλις
ἀπ' αὐτῆς βημάτων, δέκα ἴσως μόνον λεπτῶν, κατὰ τὴν
γλυκεῖαν αὐτὴν μάλιστα ἐποχὴν τοῦ Αὐγούστου, τῶν στα-
φυλῶν, τῆς ἐξοχῆς καὶ τῆς βλαστήσεως. Τὰ μικρὰ καὶ ὀλό-
λευκα ἐξοχικὰ οἰκήματα, ἅτινα ἄλλοτε ἀπ' αὐτῆς τῆς παρο-
χθίας τοῦ Μέλητος, ὑψοῦντο ἐν μέσῳ τῶν ὀλοπρασίνων ἀμ-
πελώνων, μετὰ τοῦ ἐλισσομένου ἐπὶ τῶν τοίχων κισσοῦ τῶν
καὶ τῶν ἀνθιγμένων ἐπὶ τῶν παραθύρων γαστρῶν· ὅπου ἄλ-
λοτε τὰ παιδία ἐλεύθερα ὡς τὰ ἐπὶ τῶν κλώνων πτηνὰ, καὶ
ὀλόχαρα, ὡς ἡ περίξ των μειδιῶσα φύσις, ἐσκόρπιζον τὴν
γλυκύτητά των καὶ τὴν εὐθυμίαν των· ὅπου ὁ γέρον πατὴρ
ἤρχετο ἡρέμα τὸ ἐσπέρας νὰ ἐπαναπαύσῃ τὰ κεκοπιακῶτα
μέλη του καὶ νὰ ἐντρυφήσῃ εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς ἐστίας του
καὶ τὴν γαλήνην τῆς φύσεως, σήμερον διαγράφονται μακρό-
θεν, ἐν μέσῳ τῶν πυκνῶν φυλλωμάτων τῶν δένδρων, κλει-
στὰ, λησμονημένα, πανέρημα. Ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ἀντήχει
τὸ γλυκύτατον ἄσμα τῆς πλανευμένης, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Σε-